

kest liina warrawast wälja läksid, allewise
kõndima. Olli kowwa talwe ja et Tonau
jõggi tuggema jeä kätte al, siis kolm nende
seast, kes kängemad, wõtsid kätte, hakkasid
jeä peäl liigo lastma ning kutsusid neljans
damat ka selsti. Agga sesamma, ehk ta kül
wannem ei olnud kui seitse aastat, ei ans
nud eunnast arwatelleda, waid jäi kalda
peäle seisma, etse sepärast et wannemad
tedda ollid kelanud ilma wanna inimese
seltsita jeä peäle minnemast. Agga norem
jälle nende seast, kes jeä peäl ollid lusti
piddamas, läks koggematta ühte auko, mis
teisel päwal jeä sisse olli raiunud, ja nüüd
wast õhukesse jeä korra peäle wõtnud; jeä
lõhkes temma jalae alt katki ja pois wajas
umbe. Kui seltsimehhed sedda näggid, ehk
matafid nemmad ni wägga ärra, et hirms
pärast kojo jooksid. Neljas, se seitseme
aastane, kes kalda peäle seisma jäänud, tuk
letas selsammal silmapilkul mele, et isja
wägga olli kiitnud üht armsa süddamega

meest, kes warmast wette olli karganud, üht
inimest weehäddast peästma, ja äkkitselt
sündis meel temma sisse, teisele appi miina.
Olli temma esmalt jannawõtelikko mele pärs
rast jeäd katsumatta jätnud, nüüd jonega
jeä peäle ruttas, et omma isja mele pärs
rast teha. Tä heitis wibimatta augo kõrs
wa kõhhuli mahha, sai õnneks kääga poisi
karwust kinni ja katsus tedda wäggaise wäl
ja kiskuda, agga ram olli kassin. Õnneti
jäi temma se õnnetuma poisi peast tugges
waste kinnipiddama ja tõstis heält ni paljo
kui ial satis, sennigo temma appi hüüdmisse
peäle rahwas liigai joudsid ja aitasid poisi
kest wee seest wälja tõmbata. Olli waene
jo külmaast wõtnud ja pool hingeto, agga
kanti tedda hõlega keigeliggedama hõnasse,
ühte kauni willo tuppä, peästeti warmast
temma liikmed märjaist ridist lahti, pandi
temmale willast tekki ümber ja hõdruti so
jendatud wiltse ridega sennigo jälle hinge
sai. Se weike seitse-aastane, kelle nou